

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 2 1942

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer:*

Fru Else Smith: Spill jeg husker. — Rektor Midsem: En «oplagt» kontrakt. — Hvad er «Coup du Diable»? — Culbertson pynter på systemet m. m.

$\frac{1}{2}$
PRIS

Argangene fra og med 1932 til og med 1941 kan skaffes komplette og selges så langt oplaget rekker for

HALV PRIS

nemlig netto kr. 3,00 pr. årgang + porto. Porto utgjør: For 1 årgang kr. 0,50, for 2—4 årganger kr. 1,00 og for alle 10 årganger kr. 1,50. Bestilling og remisse sendes:

**NORSK BRIDGEMAGASIN
A. M. HANCHES FORLAG**

Kongensgt. 4, Oslo.

Tlf. 12181.

Standardverket
Møre fylkes næringsveier
i tekst og bilder.

350 sider trykt på beste sort trefritt kunsttrykkpapi, hvorved de interessante 465 bilder kommer ypperlig frem!

Av innholdet kan nevnes:

Ålesund

Innledes med en historisk oversiktsartikkel over Ålesund og Sunnmøre av lektor Kristian Bugge, borgermester Johs. Solem skriver om «Kommunale forhold i Ålesund», direktør Gustav Puntervold om «Statens Kjøleanlegg og fryseriers betydning», kjøpmann Johan H. Koppernæs om «Fangstbedriften», fylkesagronom R. P. Mork om «Sunnmøres jordbruk», og lektor Bugge dessuten om «Sunnmøres fiskerier», «Om Handel og økonomisk utvikling» og «Om Industri og Håndverk».

Kristiansund

Historisk oversikt av lektor Olaf Yderstad, rikt illustrert, konsul Jacob Halvorsen skriver om «Kristiansund og klipfisknæringen» og kjøpmann Emil Moe om «Kristiansund og silden».

Molde

Historisk innledningsartikkel av konsul Thf. Kildal.

Åndalsnes

Historisk oversikt av redaktør J. L. Larsen, og avdelingsingeniør O. Ødegaard skriver om «Raumabanens betydning».

Hver av byene avsluttes med en fyldig merkantil avdeling, rikt illustrert — for Ålesund og Kristiansunds vedkommende med byens Børs i spissen.

Innbundet i vakkert og solid originalbind kr. 16,80.

Hefte i omslag kr. 13,44.

Ved medsendelse av remisse sammen med bestilling sendes portofritt.

Et lite restoplag.

A. M. Hanches Forlag, Kongensgt. 4, Oslo

NORSK BRIDGE MAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Hefte 2

1942

13. årg.

Utgitt av A. M. HANCHES FORLAG, Oslo. — Utkommer med 10 nr. pr år. — Årsabonnement kr. 6,00. — Redaksjon og ekspedisjon: A. M. Hanches Forlag, Rådhusgt. 24, Oslo, tlf. 12181. — Redaktør: Erling Wagle, Erl. Skjalgsonsgt 34b, tlf. 50028

Norsk Bridgemagasin og Morgenposten innbyr til ny „Døm dig selv“-turnering.

18 spill komponert av verdensmesteren Hans Jellinek.

I likhet med ifjor arrangerer også iår Norsk Bridgemagasin og Morgenposten, med Oslo Bridgekrets som teknisk arrangør, en bridgeturnering for sine lesere.

Turneringen er iår som ifjor basert på prinsippet at hvert makkerpar bedømmer sig selv.

Spillene, 18 ialt, er også iår komponert av Hans Jellinek, Wienerlagets berømte spiller fra det år de vant verdensmesterskapet og slo Culbertson og hans lag.

Vi gjengir hvad turneringen går ut på.

1. Hvert spill opdeles i 3 faktorer, meldingen, utspillet og spillet. For hver utført del av spillet har man anledning til ved det medfølgende skjema å kontrollere hvorvidt man har utført delen riktig eller ikke, samtidig som man får poeng for hver ting.
2. Selv om man ved *meldingens* hjelp er kommet i feil sluttkontrakt får man nu anledning til å *spille* den riktige kontrakt og således prøve om man klarer spille-poenget.
3. Man kan aldri få feil utspill, da

man må kontrollere utspillskortet på den dertil hørende kupong før man viser det frem, og altså spille det kort som er overensstemmende med spilleheftet.

4. Hvert makkerpar fører selv sine innvundne poeng og kan kontrollere i hvilken klasse man hører hjemme som spiller.
5. Man slipper det store kontorarbeide som vanligvis medfølger avisturneringer, idet man her kun tar hensyn til sluttmeldingen og således ikke behøver å angi hvordan man kommer til den. Enhver har således adgang til å benytte hvilket som helst system, fra de helt frie og frem til de mest kompliserte meldesystemer.
6. Man kan spille turneringen på en eller flere kvelder, som man ønsker, men kun i tiden 29de mars til 12te april 1942.

Anmeldelsesfristen utløper lørdag 21de mars.

Anmeldelse ledsaget av startkontingent kr. 10,00 pr. lag (altså kr. 2,50 pr. deltager) sendes Morgenpostens bridgekontor, Oslo.

Spill jeg husker.

Av fru Else Smith.

Fru Else Smith.

I gamle dager spilte manfolkene L-hombre eller Boston og drakk rykende varm toddy, mens kvinnene var henvist til sitt kjøkken, sine barn og sitt strikkeset. Ja — slik var det engang og slik gikk det også for sig i bridgens første tid. Men hvordan er det nu? Det svake kjønn har på nær sagt alle fronter seilt opp på siden av mannen, og også med selvfølgelighet inntatt sin plass ved kortbordet. Kanskje var det i begynnelsen noen av den gamle skole som rynket på nesen, menn med langt skjegg og bestemte prinsipper om hva som var passende. Men «rynkingen» var bare av kort varighet. Kvinnen gled harmonisk inn i miljøet og viste sig virkelig også å ha en hjerne. Hun kunde legge en plan, trekke logske slutninger, finne på listige trekk — kort sagt: hun kunde virkelig med hell ta kampen op med

sin «herre og mester» også ved det grønne bord.

At det vi har sagt foran ikke bare er høflige fraser og tomme komplimenter til våre damer bevises best av det faktum at X-klubben nu har holdt sig i gruppe A i kretsserien i Oslo i 5 år på rad, altså i elitegruppen, som består av Oslo's 10 beste klubber, og som representerer vårt høieste bridgenivå. «Eksene», som de populært kalles, er vår førende damebridgeklubb, hvorfra stammer en hel del av våre dyktigste bridgedamer. Vi nevner i fleng: Fru Else Smith, som for tiden er formann, fru Annie Bergh, fru Dikka Mathiesen, fru Ingrid Magnus, fru Bodil Dammerud og fru Faye-Lund, for bare å ta med noen navn. Og vi kan fortelle at de er ikke til å kimse av disse damene når de fulle av kampnist møter op til en dyst ved det grønne bord! Ingen skal føle sig for sikre, selv ikke de beste av våre herrelag, for «Eksene» har både teknikken og taktikken i orden!

For nu å ta for oss vårt portrett idag, fru Else Smith: Har De noen gang spilt bridge med henne? De har sikkert som oss bemerket at hun har charme, at hun er hyggelig å spille mot og at hun er skvær. Men De har nok også opdaget at hun er farlig å krysse klinge med i bridgeleken, at hun er full av listige innfall, at hun er smart, dristig, uberegnelig, og at De derfor til det ytterste må være årvåken for ikke å bli overlistet. Det er jo slik det skal være i bridgen — k a m p — og det er noe som alltid har tiltrukket fighteren Else Smith.

Fru Smith begynte å spille bridge i

1928, og man må si hun har fulgt godt med i utviklingen. Hun forstod snart at skulde damene bli flinke, måtte de gå inn for konkurransebridgen og trene systematisk. Det var da også henne som i sin tid stiftet Forcing Femina, den første damebridgeklubb som gikk inn for bridgekonkurranser.

Før vi gir ordet til fru Smith må vi også fortelle at hun har vært flittig benyttet i bykamper og internasjonale matcher. Hun var således med på det norske damelag i den internasjonale turnering i Bruxelles i 1935 og i Europamesterskapet i Oslo i 1938.

Herr redaktør!

Når jeg på anmodning skal fortelle om endel spill jeg husker, og da naturligvis spill som bridgemagasinetes lesere kan ha noe interesse av å se, så støtter det på visse vanskeligheter.

Det er kanskje slik med os kvinner — vi husker kampene vi har spilt, vi husker motspillerne, husker makkers glede ved de enkelte vellykkede spill, eller kanskje mest makkers bebreidende blikk ved de mindre vellykkede, vi husker de gangene vi lurer vår motstander og de gangene vi selv blir lurt — men et enkelt spill som det er noe å feste sig ved — nei. Det måtte da være hvis en selv engang har gjort en tabbe av værste sort.

Slik som i dette spillet fra en av mine første konkurranser, det glemmer jeg aldri.

♠ x
♥ D Kn x
♦ K D x x
♣ Ess K D x x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ Ess K D Kn x x x x
♥ Ess x x
♦ Ess
♣ x

Efter makkers åpning på 1 kløver går jeg rett i 7 spar. Ut kommer kløver kn, og jeg ser raskt som den eneste chance å spille 3 ganger kløver for å kaste mine to tapere i hjerter. Som sagt så gjort, men — naturligvis — 3. gang er Øst ute med trumf. Resultat 1 bet, hvor et kast av ruter ess på 2. kløver vilde gitt oplagt spill. (At 7 grand ikke kan tapes i det hele tatt ser man jo først etterpå.)

— — —

Men også minnet om de verste tabber viskes ut etter hvert, og igjen fra bridgen blir bare hyggelige minner. Det er en egen charme ved konkurransebridgen i Oslo. Jeg tenker da særlig på kretskampene, hvor våre mannlige motstandere alltid møter oss da-

Kontingenten

for året 1942, kr. 6,00, og eventuell restanse for 1941 bedes godhetsfullt innsendt snarest.

Norsk Bridge Magasin

A. M. Hanches Forlag,
Kongensgt, 4, Oslo

mer med en elskverdighet som vi setter meget stor pris på. Jeg har da også fra disse kampene bare minner om fair bridge. Vi risikerer ikke der noe slikt som hendte oss under den siste kampen om Oslopokalen.

Jeg husker ikke kortene nøiaktig, men situasjonen var omtrent som i nedenstående spill, hvor min makker som Syd er kommet i 4 spar etter at Øst har meldt hjerter.

♠ x x	♠ Ess 10 x x	♠ K x			
♥ 9 x	♥ x x	♥ Ess K D x x			
♦ K K _n 8 x x	♦ Ess 10	♦ D x x			
♣ x x x	♣ D x x x x	♣ x x			
<table style="border: 1px solid black; border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">S</td></tr> </table>			N	V Ø	S
N					
V Ø					
S					
♠ D K _n x x x					
♥ x x x					
♦ x x					
♣ Ess K x					

Hjerter ni kommer ut og Øst stikker med kongen fulgt av damen. På denne kaster Vest ruter 8, men tar den straks op igjen idet han bemerker at han har en hjerter til. Så kommer Østs ruter dame og Syd har ingen chance lenger. Resultatet en bet, og Vest smiler fornøyd: «Jeg revokerte med vilje jeg, så fikk jeg vist den styrken i ruter!»

Både makker og jeg fikk et slikt sjokk, at vi ikke fikk sagt ham vår mening om denslags spill.

— — —
Bridgen kan i disse tider være god

å ta til for å bringe tanken vekk fra alt det vi ellers er nødt til å gå og tenke på. Men det kan bli for meget av bridgen også. Når kortene forfølger en i drømme og foranstalter de frykteligste mareritt, da blir det for meget av det gode. Et slikt spill som jeg drømte om nu i julen, vil jeg helst ikke oppleve hver natt. Jeg hadde min mann som makker og med disse kortene:

♠ Ess K_n x x x
♥ Ingen
♦ D x x x
♣ Ess x x x

fikk han en åpning fra mig på 4 grand. Han svarte pliktskyldigst etter Blackwood 5 hjerter som jeg høinet til 6. Det er ikke noe hyggelig å spille 6 hjerter, når en selv er renons i farven, så makker meldte etter en stunds betenkning 6 grand. (Han sier nu at han ikke vilde meldt slik i våken tilstand!)

Pass rundt og kløver konge kom ut. Da jeg fikk se makkers renons i hjerter, hev jeg kortene i hodet på ham. Jeg hadde nemlig

♠ x
♥ Ess K D x x x x x x
♦ x
♣ x

Vi fullførte ikke spillet, men i grand kan resultatet neppe bli bedre enn 3 stikk.

Ja, dette var et mareritt, men hvad mener bridgemagasinet eksperter om meldingene her?

Else Smith.

En „opplagt“ kontrakt.

Av rektor *A. Midsem.*

Kjære redaktør!

De vil gjerne ha et lite bidrag til Deres utmerkede magasin, og jeg har

da overveiet hvad der muligens kunde interessere Deres lesere. Jeg er kommet til det resultat at jeg burde følge min

Innbinding av Norsk Bridgemagasin

Ønsker De å få Deres årgang for 1941 - og eventuelt eldre årganger innbundet?

Innsend i såfall straks Deres komplette årgang til magasinets ekspedisjon, Kongensgt. 4, Oslo.

Pris for innbinding med shirtingsrygg med trykk kr. 6,00 pr. årgang, for utenbysabonnenter plus porto kr. 0,50.

Betales samtidig med bestillingen. Kompletteringsnumre halv pris, 30 øre.

egen smak: et spill med point i. Et slikt morer mig mere enn den mest videnskapelige utredning. Og jeg tror at mange deler min smak.

Partiet jeg bringer forekom for mange mange år siden i en turnering i New York og vakte dengang opsikt blandt deltagerne. Vest spilte en kontrakt på 4 spar, og spillet syntes å være uten interesse — en oplagt kontrakt.

Inntil det viste sig at en vestspiller var gått bet. Man drev gjøn med den arme spiller og vilde vite hvordan han kunde spille bort en så liketil kontrakt. Mannen påstod imidlertid at han var helt uskyldig — at skylden alene lå hos de infame motspillere.

Og han hadde rett; han hadde ingenting kunnet gjøre. Den ene motspiller forstod sig nemlig på forretninger: at det lønner sig å betale 1 og få 2 igjen. Nu — en 100 procents forret-

ning vil nok alle gjerne gjøre. Men kunsten er å *se anledningen* og benytte den.

Øst gir. Alle i faresonen.

Nord:

♠ Ess
♥ D 6
♦ K 10 9 7 5
♣ 10 9 8 6 5

♠ D Kn 10 7 4
♥ 5
♦ D 8 3
♣ K D Kn 4

N
V Ø
S

♠ K 9 8 5 3
♥ K 8 4 2
♦ Ess 6 4
♣ 2

♠ 6 2
♥ Ess Kn 10 9 7 3
♦ Kn 2
♣ Ess 4 3

Øst passer, Syd 1 hjerter, Vest 1 spar, Nord 2 ruter, Øst 3 spar, Vest 4 spar, og pass rundt.

Det var de almindelige meldinger. Og nu er det altså lesernes tur til å op-
dage forretningen.

Nord åpnet med Hj. D. i makkers farve. Kongen fjerde lå på bordet. Hvem vilde ikke nu glede sig over å få kongen slik i klemme! Og gjøre som de fleste sydspillere: legge nieren på; her var jo intet å fundere på.

Imidlertid var det altså en som tok situasjonen op til overveielse: Vests meldinger var nok tildels basert på fordelingen; han var sikkert meget kort i hjerter, hadde høist sannsynlig ikke mere enn 1.

Ruterstikk var således nødvendig

for beten; men de måtte etableres for Øst eventuelt kunde få leilighet til avkast på kløver; men der var lite håp om at Nord vilde skifte så sant han hadde en hjerter til; det var heller ikke helt sikkert at han hadde R. D.

Følgelig stakk denne Syd over makkers dame med esset og trakk R. Kn. Og Vests skjebne var beseglet. Det hjerterstikk han fikk kunde ikke hjelpe ham.

Intet under at spillet vakte opsikt.
A. Midsem.

Bruk og misbruk av meldekonvensjoner.

Av disponent N. M. Nielsen.

Fra disponent N. M. Nielsen, som er medlem av Norsk Bridgeforbunds styre, har vi mottatt denne artikkel, som sikkert vil bli lest med stor interesse og oppmerksomhet.

I siste nummer av magasinet har redaktøren igjen trukket frem Forbundets redegjørelser for bruk av private meldesystemer og konvensjoner og henleder oppmerksomheten på at det skulde være ønskelig å få mere konsise regler.

Jeg er enig med redaktøren i dette ønske, men jeg har vanskelig for å tro at Forbundet kan komme det imøte når hensyn skal tas til alle berettigede interesser. Det er visselig Forbundets sak å motarbeide slike utvekster som de redaktøren påtaler, men dette kan ikke gjøres ved hjelp av påbud som samtidig stenger for gode impulser.

Jeg skal derfor prøve å gi en veiledning om hvordan en skal gå frem etter gjeldende regler når en vil beskytte sig mot spillere som — bevisst

eller ubevisst — støter an mot spillers regler og etiske fordringer med sine mere eller mindre hjemmebryggede «systemer». Det er her nødvendig å minne om at enhver kan melde og spille som han lyster — innenfor lovenes ramme —, under den uttrykkelige forutsetning at spillerens makker ikke får mere eller annen opplysning enn den motspillerne får. Er denne fordring oppfylt, kan en spiller ikke klandres selv om han melder i strid med annonsert system. Spilleren er i så måte bare ansvarlig overfor sin makker, ikke overfor motspillerne.

Det som skal bremses er derfor ikke meldinger som kommer inn under betegnelsen «frie», heller ikke rene »bluff» meldinger, men det er slike som gjøres på grunnlag av en eller annen form for privat forståelse mellom makkerne. Disse utvekster er skadelige for en sund utvikling av vår bridge.

Det er ikke bare disse illegale former som skal motarbeides. I løpet av de siste år har det vist sig at stadig

flere spillere møter frem til konkurranse med egne systemer som de forlanger å få bruke. I et visst mon er dette tillatt nemlig, når systemet lett kan forklares, blir meddelt før spillets begynnelse og motspillerne erkjenner å ha forstått konvensjonene.

Denne siste forutsetning, som Forbundet har stillet som betingelse, kan gi foranledning til disput hvis ikke spillerne viser gjensidig toleranse. En må også være klar over at misbruk kan føre til at denne elastiske bestemmelse fjernes eller erstattes med en rigorøs regel som ikke lar noget spillerum være åpent. Det må derfor være i spillernes interesse å vise den forutsatte forståelse for ikke å miste den fordel som er vunnet.

Regelen forutsetter at den part som gir opplysning bruker en lettfattelig forklaring og at den annen part ikke uten påviselig årsak nekter å godta forklaringen. Turneringslederen bør gripe inn hvis en av partene viser vrangvilje.

Slike tilfeller er og vil alltid være enkeltstående foreteelser. Anderledes forholder det sig med de sammenflikkede systemer. Jeg var selv engang vidne til en forklaring som begynte med at paret meldte efter Culbertson, men med kunstig åpning en kløver, avslag en ruter, Herberth konvensjon i visse tilfeller, men ikke i andre, Blackwood eller 4—5 grand efter bestemte meldingsforløp. Det er innlysende at et slikt sammensurium ikke kan erindres efter en kort forklaring og at mot-

parten med rett kan nekte bruken av det.

Det er ikke lett å trekke en bestemt grense som forplikter begge parter. Derfor er de som vil prøve nye ting henvist til å søke motpartens billigelse eller også innskrenke sig til å prøve en ting av gangen.

Jeg har nevnt den frihet enhver har til å melde som han vil — innenfor lovenes rammer. Jeg vil føie til at misbruk av denne frihet skal slås ned med hård hånd. Redaktørens eksempel i forrige nummer er avskrekkende. Vi får håbe at det er et enkeltstående tilfelle for vedkommende part. Alle slike meldingsforløp, som gir rum for berettiget tvil om spillernes gode tro, bør nedtegnes og innberettes til turneringeledelsen for å sendes videre til krets eller forbund. Jeg vil ønske at spillerne også er opmerksom på mindre graverende tilfeller som lar en ane at makkerne har private avtaler. Skriv ned kortfordeling og meldingsforløp også i slike tilfeller og la motparten attestere riktigheten.

Tilslutt en appell til dem som går til eller fra bordet med dårlig samvittighet. Kan det virkelig være tilfredsstillende å vinne et spill eller en match på unfair måte? Vi møtes ved bordet for å kjempe en ærlig kamp som skal vise hvem av oss i øieblikket er den sterke. Vi venter å møte samme ubetingede renhet som i all idrett og sport. Den som snyter får sitt brennemerke — som aldri forsvinner.

N. M. Nielsen.

SP

Culbertson har pyntet på systemet.

En orientering om de siste forandringer.

Ved Erling Wagle.

Det er en god stund siden vi fortalte at Culbertson hadde gjort en del endringer i sitt system. Dette gjaldt både honnørstikktabellen, meldbare farver og selve meldeteknikken. Våre hjemlige bridgeautoriteter tok den gang ikke endringene op til nærmere behandling, fordi man anså forbedringene å være av tvilsom verdi. Imidlertid ser det nu ut til at stemningen delvis er slått om. Man mener at det er noe forhastet å slå en strek over det som kommer av nytt fra en autoritet som Culbertson. Og det kan det jo være noe i. Det uprovede må først praktiseres før man kan avgi en rettferdig dom.

Da vi forstår at mange av leserne ønsker en orientering om forandringene, skal jeg i denne og en del etterfølgende artikler ta op det nye i systemet til behandling. Det blir en gjennomgåelse av systemet fra grunnen av — derfor ber vi leserne følge med fra begynnelsen av, både nybegynnere og viderekomne. Stoffet er av betydelig teknisk interesse for alle som interesserer sig for meldeteori, og selv om man ikke er enig i alt, skader det ikke å få belyst aktuelle meldespørsmål fra nye sider.

Med hensyn til oppgavekonkurransen vår gjør vi for ordens skyld oppmerksom på, at der foreløbig skal meldes efter det gamle system. Men det er meget mulig at vi en dag sier at det nye, endrede system skal benyttes. Og da gjelder det å være ajour!

Herseth's artikkelserie om «Vienna»

blir foreløbig avbrutt, på grunn av inntrufne omstendigheter. Som kjent avsluttet han nylig avsnittet om kløveråpninger og makkers svar. Men vi skal love snart å komme igjen med fortsettelsen.

Den nye honnørstikk-tabell.

Når vi står overfor spørsmålet: åpne eller ikke åpne, er det første vi gjør å telle honnørstikkene. Deres vurdering og beregning er derfor av fundamental betydning i ethvert system. Culbertson har funnet ut at en del av de tidligere honnørstikkkombinasjoner er vurdert for optimistisk.

La oss f. eks. ta kombinasjonen Ko x i en farve og Da x i en annen farve. Tidligere blev det regnet som 1 HS, nu teller bare Ko x som $\frac{1}{2}$ HS, mens Damen blir en plussverdi. Det er sikkert en klok forandring. Hvis makker åpner med 1 spar og De har:

♠	8 4 3
♥	K 8 3
♦	10 6 3 2
♣	D 7 5

kan De efter den gamle beregning si 1 grand — til nød. Men enhver spiller med litt kortskjønn kvier sig for å avgi en slik melding. Han sier rett og slett pass, på grunn av den ringe spillestyrke og det ene honnørstikks tvilsomme verdi. Denne negative avslagsgrand, eller — som Halle uttrykker det — selvmordsgranden, har altså nu fått nådestøtet. De strengere krav til honnørstikkvurderingen vil også gi sundere meldinger.

Så har vi kombinasjonen Ko Da Kn, som tidligere telte $1\frac{1}{2}$ HS, nu bare 1 HS. Det kan kanskje synes å være litt pessimistisk å foreta en slik reduksjon, men grunnen er den at som motspiller i trumfspill har De liten chance for å få stikk tredje gangen farven blir spilt. Da er spilleren ofte renons og bruker trumf. Det kan være nyttig her å minne om at det er den *defensive verdi* som legges til grunn for stikkberegningen, enten det nu er hos motspilleren eller åpneren. Hvorfor det? Jo, for når De åpner så vet De ikke om De ender som spiller eller som motspiller. Derfor skal De gi beskjed om Deres defensive styrke — om *honnørstikkene* og ikke om *honnørkortenes* angrepsverdi. Derfor regner man Ess Ko Da Kn bare som 2 HS, altså kortenes defensive verdi.

Tilbake får vi da 7 rene honnørstikk-kombinasjoner, som utgjør den nye honnørstikktabell:

2 HS:	Ess K
$1\frac{1}{2}$ HS:	Ess D
1 HS:	Ess
	K D
	K Kn 10
$\frac{1}{2}$ HS:	K x
	D Kn x

Denne forenkling av tabellen vil sikkert mange sette pris på.

Plussverdiene.

Disse har fått en mere markert betydning i det nye Culbertsons system. Som før skal en Dame eller en Knekt regnes som en plussverdi, eller, om De vil, $\frac{1}{4}$ HS, således:

Dame i Da x eller Ess Ko Da
Knekt i Ko Da Kn eller Ess Kn x
eller Ko Kn x.

Men noe nytt er at en *singleton* eller

renons skal regnes som en plussverdi. Culbertson kommer i den anledning med en inngående utredning, som det vil føre for langt å komme inn på her, og som det forsåvidt også er unødvendig å omtale, forsåvidt som vi alle rent intuitivt regner en singleton eller renons som en fordel, selv om den har lett for å bli overvurdert.

Culbertson sier at nybegynnere ved en åpnings melding alltid har lett for å regne en singleton som et stort aktivum, og han spør: Mon de ikke rent instinktmessig har kalkulert riktig? Sannheten ligger vel midt imellem: at nybegynnerne overvurderer og den strenge teoretiker undervurderer en singletons betydning.

Hvis De spiller i egen kontrakt kan en singleton eller renons skape en viss kontroll og gi Dem visse muligheter, som kan utnyttes med fordel. Dette er dog ikke alltid tilfelle, spesielt når De blir trukket så hårdt på i trumf at De mister kontrollen.

En singleton kan også ha sin defensive verdi. Som motspiller kan De spille ut Deres singleton og håpe på stjelestikk. Og er Deres singleton i motpartens trumffarve, kan De gjøre Dem håp om at Deres makker er desto sterkere i trumf og vil gjøre det hett for spilleren.

Husk at De bare må regne *en* singleton eller renons som plussverdi.

*

Det er noe som sier sig selv at jo flere *honnørkort* en hånd inneholder, jo større er dens verdi. Hvis De sitter med

♠	Ess 7 4
♥	Ess 8 4 3
♦	8 3 2
♣	Ess 7 5

vil De — tiltross for de 3 HS — helst si pass. Men hvis De har

♠ K D 5
♥ Ess Kn 10 4
♦ K 10 5
♣ D 6 5

ser De straks lysere på situasjonen, på grunn av Deres mange honnørkort. De har samme antall honnørstikk som i det første eksemplet: (spar 1, hjerter 1 pluss, ruter $\frac{1}{2}$ og i kløver en plussverdi, tilsammen 3 HS, idet de 2 plussverdier regnes som $\frac{1}{2}$ HS), men utsikt til å få adskillig flere stikk.

Culbertson har derfor bestemt at tilstedeværelsen av et visst antall honnørkort herefter skal gis en ekstra plussverdi, etter følgende regel:

Når man melder grand eller på 4-kortfarver, og hånden inneholder minst 6 honnørkort (tieren og høiere), skal dette regnes som en ekstra plussverdi.

I det sistnevnte eksempel er der 8 honnørkort, altså skal hånden tillegges en ekstra plussverdi, slik at det ialt blir 3 pluss HS. Dette er jo logisk nok, for hånden skal ikke bare skjønsmessig, men også rent teknisk verdsettes høiere enn den med 3 bare ess.

Når fordelingen er dårlig og antall honnørstikk ligger på grensen, tell da honnørkortene. Har De 6 honnørkort eller mere, kan De melde, i motsatt fall vil det oftest lønne sig å si pass.

Plussverdien i honnørkort skal telles både av åpneren og av svarhånden, forutsatt som nevnt at der meldes grand eller på 4-kortfarver.

De vil spørre: hvorfor skal man ikke telle plussverdien også på hender med lengere farver? Nei, fordi honnørkortene i sidefarver da ikke har samme mulighet for å bli utnyttet. Se på følgende eksempel:

♠ Ess 10 9 6 5 3 2	N V Ø S	♠ 8 7 4
♥ Kn 10		♥ D 8 7 3
♦ Kn 10		♦ D 7 3
♣ Ess 2		♣ D 10 6

Som Vest har De ialt 7 honnørkort. Men på grunn av kortheten i sidefarvene vil det være reneste galskap å regne med honnørkortene i de røde farver. Enda her har jo Øst både Damen i hjerter og ruter, men som De ser får De neppe noen glede av dem. For det meste er det kun på hender med noenlunde jevn fordeling at honnørkortene i forskjellige farver kan utnyttes helt effektivt, og derfor blir tildelt en plussverdi.

Vi skal gi noen prøver på den nye honnørstikkberegning:

1) ♠ Kn 6	0	
♥ Ess D 10 7	1½	
♦ K D Kn	1+	
♣ 9 8 4 3	0	
	2½+	(tidligere 3 HS)
2) ♠ Ess 10 7 5	1	
♥ Ess 8 3	1	
♦ K 7 5	½	
♣ D 8 4	+	
	2½+	(tidligere 3 HS, idet ruter Konge og kløver Dame ialt tallet for 1 HS)
3) ♠ Ess D 10 7 4 3	1½	
♥ D 6	+	
♦ Kn 8 4 3	0	
♣ 9	+	
	2	(tidligere 1½ HS pluss)
4) ♠ Kn 10	0	
♥ Es K 10 4 3 2	2	
♦ D 10	+	
♣ K D Kn	1+	
	3½	(tidligere 3½ pluss)

NB: Her teller ikke plussverdien for honnørkortene på grunn av fordelingen.

- 5) ♠ Ess 10 7 1
 ♥ K D 10 1
 ♦ D Kn 7 ½
 ♣ Ess Kn 8 1+
- + for mere enn 6 honn.k.
 4 (tidligere 3½ pluss).

Neste artikkel, som kommer i marsnummeret, vil bli skrevet av den kjente bridgeekspert o.r.sakfører Otto Krefting, som vil omtale de nye regler for meldbare farver og valg av farve.

NORSK BRIDGE MAGASIN'S oppgave-konkurranse

Ved Erling Wagle

Håkon Hoel, Harstad, vant Desember-konkurransen.

*Opgave nr. 3.
Av Roar Fjeld, Oslo.*

Nord:

- ♠ 8 7
 ♥ Kn 3 2
 ♦ D 4
 ♣ K D 10 9 4 2
- ♠ Ess K D 5 3
 ♥ Ess 5 4
 ♦ Ess 8
 ♣ Ess 8 3

Syd:

Vest gir. N—S i sonen.

Efter åpning av 4 hjerter hos Vest er N—S havnet i 6 grand, med Syd som spiller.

Vest spiller ut spar 10. Hvordan bør Syd planlegge spillet? Begrunnelse.

Opgave nr. 4.

Meldingene er gått:

- Nord:* *Syd:*
 1 ♠ 2 ♣
 2 ♦ ?

De er Syd og har:

- ♠ 8 6 5
 ♥ 10 3 2
 ♦ K 7
 ♣ Ess K Kn 8 2

Hvad melder De nu? Begrunnelse. Løsninger sendes til redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsøns gt. nr. 34, Oslo, innen 20. mars 1942.

For riktige løsninger av disse to oppgaver setter vi som vanlig op to kortstokker i etui, skjenket av firma Emil Moestue A-S., Oslo.

Hvis det kommer flere riktige løsninger skjer avgjørelsen ved loddtrekning.

Losning av oppgave nr. 1.

Nord:

- ♠ Ess Kn 10 9 8 2
 ♥ Kn 10 2
 ♦ 6 3
 ♣ 4 3

- ♠ K
 ♥ Ess 3
 ♦ Ess K D 5 4
 ♣ K 9 7 6 5

Syd:

Syd gir. N—S i sonen.
Meldingene er gått:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 \diamond	1 \heartsuit	1 \spadesuit	2 \clubsuit
dobl.	2 \heartsuit	2 \spadesuit	pass
2 gr.	3 \heartsuit	dobl.	pass
3 gr.	pass	pass	pass

Vest starter med kløver ess, og skifter så til ruter 10, som Syd stikker med esset. Syd fortsetter med ruter Konge, hvorpå Vest kaster hjerter 8. Hvordan bør Syd spille videre? Begrunnelse.

Meldingene og de første stikk forteller at Vest bare har en kløver og en ruter oprindelig. Følgelig har han 11 kort tilsammen i hjerter og spar, hvorav hjerterne, ifølge meldingene, må være på 6 eller 7 kort, med Ko og Da i spissen. Det er uvisst hvem som har spar Dame, men Syd har nu en helt sikker måte å klare kontrakten på:

Han trekker spar Konge og stikker over med esset, og fortsetter med spar, inntil motparten tar Damen. Hvis det er Øst som har Damen, kaster Syd hjerter ess! (Dette point er ikke sett av alle løserne.) Hva enn Øst fortsetter med må Syd få sin kontrakt, idet Vest blir satt inn på hjerter. Så len må Vest spille hjerter eller spar til Nord. Resultat: 9 stikk.

Hvis det er Vest som har spar Dame, er det unødvendig å kaste hjerter ess av blokeringshensyn. Når Vest kommer inn må han nemlig enten spille spar til bordet, eller hjerter fra Konge-Dame. Velger han det første, får N—S 10 stikk, og spiller han hjerter Konge, tar Syd esset og spiller hjerter tilbake. Også da får han 4 trekk. Man skal vel spille på å få mest mulig, når kontrakten ikke settes i fare?

En del av løserne lar Syd kaste hjerter ess i begge tilfeller. Vi gir naturligvis ikke feil for dette, da kontrakten klares ved begge spillemåter. Men det beste spill er det av oss anbefalte.

Løsning av oppgave nr. 2.

Nord gir. Ø—V i sonen.

Meldingene er gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 \diamond	?		

De er Øst og har:

\spadesuit	Ess Kn 8 3
\heartsuit	K 8 4
\diamond	Ess D Kn 8 7
\clubsuit	4

Hvad melder De? Begrunnelse.

De bør doble. Overmelding i ruter kommer ikke på tale, dertil er hånden altfor svak, og en melding av 1 grand er også utelukket, på grunn av singeltonnen i kløver. 1 spar er nærliggende, men kan lett resultere i pass, da makker jo ikke kan vite noe om Deres store styrke. Den beste utvei er å doble opplysende, for å gi beskjed om at De har en god hånd. De er vel forberedt på svar i spar eller hjerter, og skulde makker si 2 kløver, kan De melde 2 ruter for å vise at De har en god meldbar ruterfarve.

Noen av leserne lar Øst si pass, for det meste av strategiske grunner, for «å se hvad som hender», altså en typisk lurepass. Det kan gå bra i ett av ti tilfeller, men for det meste vil vedkommende slå seg selv på snuten. Her gjelder det å få sagt fra med en gang at man har «blader», så makker har noe å holde seg til. Sier De pass, risikerer De at også Deres makker selv med 1½ à 2 HS passer. De tenker kanskje å doble motparten når de kom-

mer tilstrekkelig høit opp? Da skal De huske på at dette er en optimistisk betraktning, et håp, men ingen sikker kalkulasjon.

Følgende fikk score i Desember-konkurransen:

2 poeng:

Bildøe, Hermann, Namsos
Gjestland, Tormod, jr., Herøya
Hjulstad, Wilh., Trondhjem
Hoel, Håkon, Harstad
Lindberg, D., Trondhjem
Mowinckel, Alfild, fru, Bergen
Solberg, Arild, Trondhjem

1 poeng:

Aaserud, Andreas, Oslo
Brekke, Jac., Ø. Aker
Bøe, Rolf, Oslo
Dahl, Magnus, Grorud
Dreyer, Mally, fru, Oslo

Ellingsen, Gerh., Porsgrunn
Gudbrandsen, Dora, fru, Harstad
Hagen, Jens, Oslo
Hovind, Carl Oscar, Oslo
Jermstad, Birger, Oslo
Kahrs, Hans J., Oslo
Opsahl, Finn, Koppang
Skrede, Magne, Elverum
Vedeler, Lucy, fru, Bergen
Vorum, Kåre, Porsgrunn

Ved loddtrekningen blev premien, 2 kortstokker i etui, skjenket av firma Emil Moe stue A/S, Oslo, vunnet av herr Håkon Hoel, Harstad. Premien vil bli sendt vinneren i posten.

I November-konkurransen fikk Thomas Th. Iveland, Kirkenes, 1 poeng.

I neste nummer kommer resultatet av opgavekonkurransen for 1941.

Problemer.

Problem nr. 33.

♠ Kn 9 8		♠ K 10 5
♥ D 5 4		♥ Kn 8
♦ 6 5		♦ D Kn 9
♣ Ingen		♣ Ingen

N
V Ø
S

♠ D	
♥ Ess 9 3	
♦ Ess 8 7	
♣ Kn	

Kløver er trumf. Syd ut. N—S skal ta 7 stikk mot ethvert forsvar. Løsning i neste nummer.

Løsning av problem nr. 32.

♠ Ingen		♠ D 10 5 4
♥ Kn 10 6 3		♥ Ingen
♦ 8 2		♦ 10 7
♣ 7 4		♣ D 10

N
V Ø
S

♠ K		♠ Ess Kn 9 7
♥ Ingen		♥ Ingen
♦ D Kn 9		♦ K 6
♣ K Kn 8 2		♣ Ess 3

Hjarter er trumf. Syd ut. N—S alle stikk.

Abonnentsamlere

får høi provisjon. Skriv efter prøvenummer og betingelser.

Norsk Bridge Magasin

A. M. Hanches Forlag,
Kongensgt. 4, Oslo

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1. ♠ 7	♠ K	♥ 3	♠ 4
2. ♦ 6	♣ 2	♥ Kn	♦ 7 ?
3. ♦ K	♦ 9	♦ 2	♦ 10
4. ♠ Ess	♦ Kn	♣ 4	♠ 5
5. ♠ 9	♣ 8	♥ 6	♠ 10
6. ♠ Kn	?	♥ 10	♣ 10

og Vest må forkaste seg. Hvis Øst i stikk nr. 2 kaster en kløver, kaster også Syd kløver. Så spilles kløver til esset, derefter spar ess, hvorpå Nord kaster en ruter. Derpå fortsettes spillet på samme måte som nevnt.

Norgesmesterskapet i bridge.

Resultatet av 1. runde og trekningen for 2. runde.

Noen egentlig sensasjonelle resultater i 1. runde i Norgesmesterskapet i bridge forekom ikke. Vi ser at Stavanger Bridgeklubb måtte bite i gresset for Sandnes Bridgeklubb — med knapp margin. Noe av en overraskelse var det at en forholdsvis ny klubb som Asker Bridgeklubb klarte å slå Drammens Bridgeklubb. Videre fester vi oss ved Trumf's overveldende seier over De 4 ess, Oslo.

Resultat av 1. runde (vinnerne nevnt først):

14. Duplikatklubben, Steinkjer—Namsos Bridgeklubb 85—75.
15. Trondhjems Bridgeklubb—Hjarteress, Trondhjem 85—75.
16. Ranheim Bridgeklubb—Forcingklubben, Trondheim 80—80.
17. Grand, Alesund—Kristiansund Bridgeklubb 89—71.
18. Bergens Bridgeklubb—Bergens Polytekn. Forenings Br.kl. 93—67.
19. Doubleton, Bergen—Spartre, Bergen 95—65.
20. Safety, Bergen—Knektene, Bergen 92—68.
21. Sandnes Bridgeklubb—Stavanger Bridgeklubb 82—78.
22. Kristiansands Bridgeklubb—Flekkefjord Bridgeklubb 91—69.
23. Skiens Bridgeklubb—Hortens Handelsstands Foren. Br.kl. 92—68.
24. Bøle Bridgeklubb—Grand Coup, Tønsberg 88—72.
25. Horten Bridgeklubb—Hårdt Slag, Sandefjord 83—77.
26. Porsgrunns Bridgeklubb—Brevik Bridgeklubb 85—75.
27. Larvik Bridgeklubb—Tønsberg Bridgeklubb 88—72.
28. Hokksund Bridgeklubb—Ringerikes Bridgeklubb, Honefoss 92—68.
29. Hamar Bridgeklubb—Gjøvik Bridgeklubb 95—65.
30. Moss Bridgeklubb—Fredrikstad Bridgeklubb 90—70.
31. A. B. C., Oslo—Singleton, Oslo 92—68.
32. Asker Bridgeklubb—Drammens Bridgeklubb 84—76.
33. Vienna, Oslo—Ruteress, Oslo 93—67.
34. Forcingklubben, Oslo—Viking, Oslo 82—78.
35. Sporveiens Bridgeklubb, Oslo—Sparess, Oslo 83—77.
36. Trumf, Oslo—De fire Ess, Oslo 100—60.
37. Bridgekameratene, Oslo—Bærum's Bridgeklubb 90—70.
38. K. N. A., Oslo—Westend, Oslo 82—78.
39. De 4 knekter, Oslo—Thor, Oslo 80—80.
40. Kløverknekt, Oslo—X-klubben, Oslo 95—65.
41. Kongsvinger Bridgeklubb—Hobby, Oslo 88—72.
42. Duplikatklubben, Oslo—Hybelboernes Forenings br.kl., Oslo 86—74.
43. Oslo Handelsstands Forening—Forcing Femina, Oslo 82—78.
44. Grorud og Furuset Bridgeklubb—Kolbotn Bridgeklubb 85—75.
45. Espada, Oslo—Bygdø Bridgeklubb 90—70.
46. Lillestrøm Bridgeklubb—Kontraktklubben, Oslo 82—78.

47. Squeeze, Oslo—Grorud Bridgeklubb 92—68
48. Nordisk Klub, Oslo—Nordstrand Sjakk- og Bridge 103—57.
49. St. Olaus Klub, Drammen—Stratos, Kolbotn 83—77.
50. Astra, Oslo—Odd, Oslo 88—72.
51. Økonomenes Bridgeklubb, Oslo—Den merkantile Klubb 89—71.
52. Ski Bridgeklubb—Firklover, Oslo (prolest) 85—75.
53. B. F. S., Oslo—Fair Play, Oslo 82—78.
- Følgende kamper spilles i 2. runde:*
54. Duplikatklubben, Steinkjer—Trondhjems Bridgeklubb.
55. Ranheim Bridgeklubb—Grand, Ålesund.
56. Hokksund Bridgeklubb—Bergens Bridgeklubb.
57. Safety, Bergen—Doubleton, Bergen.
58. Kristiansands Bridgeklubb—Sandnes Bridgeklubb.
59. Bøle Bridgeklubb—Skiens Bridgeklubb.
60. Porsgrunns Bridgeklubb—Larvik Bridgeklubb.
61. Kongsvinger Bridgeklubb—Hamar Bridgeklubb (arr. Lillestrøm Br.kl.).
62. Økonomenes Bridgeklubb, Oslo—Moss Bridgeklubb.
63. Horten Bridgeklubb—A. B. C., Oslo.
64. Grorud og Furuset Bridgeklubb—Bridgekameratene, Oslo.
65. Espada, Oslo—Squeeze, Oslo.
66. Vinner av kamp nr. 52—Astra, Oslo.
67. B. F. S., Oslo—Kløverknekt, Oslo.
68. Duplikatklubben, Oslo—Trumf, Oslo.
69. Sporveiens Bridgeklubb, Oslo—De 4 knekter, Oslo.
70. K. N. A., Oslo—Nordisk Klub, Oslo.
71. Lillestrøm Bridgeklubb—Forcingklubben, Oslo.
72. St. Olaus Klub, Drammen—Oslo Handelsstands Forening.
73. Vienna, Oslo—Asker Bridgeklubb.

Kampenes arrangører er alltid nevnt først.

Kampene skal være ferdigspilt 28. februar 1942.

Trondhjems Bridgeklubb får kr. 50, Grand, Ålesund kr. 200, Bergens Bridgeklubb kr. 200 og Sandnes Bridgeklubb kr. 100 i reisegodtgjørelse. Lillestrøm Bridgeklubb får kr. 30 til arrangement av kamp nr. 61.

Bridgenytt.

Landsturnering i bridge for par.

I anledning Norsk Bridgeforbunds 10-årsjubileum vil det i år bli arrangert en landsturnering for par.

Berettiget til å delta er medlemmer av klubber som er tilsluttet forbundet. Spillerne i et par kan tilhøre to forskjellige klubber.

De innledende kamper arrangeres av kretsene. De spillere som i hver krets opnår best plassering, får rett til å delta i finalekampen i Oslo i det antall forbundsstyret bestemmer. Det i hver krets best plasserte par får tittel av kretsmester for par 1942. De innledende kamper skal være ferdigspilt senest 20. april 1942.

Spillere som er interessert i denne turnering, og som ennå ikke har fått innbydelse fra sin krets, bør henvende sig til sekretæren eller styret innen sin krets for å få nærmere opplysninger.

En landsturnering i bridge for damelag

arrangeres i Oslo samtidig med finalekampen om norgesmesterskapet for klubbene dagene 10., 11., 12. og 13. mai 1942.

Berettiget til å delta er lag bestående av damer som er medlemmer av forbundets klubber.

Damene danner selv sine lag. Hvert lag består av inntil 5 spillere, som ikke behøver å være medlem av samme klubb. Disse velger en lagkaptein, ved hvis navn laget benevnes. Lagets anmeldelse foretas av lagkapteinen.

Melder det seg mer enn 8 lag, vil enkelte av disse etter forbundsstyrets bestemmelse måtte delta i innledende runder i april måned, hvorved deltagernes antall blir redusert til 8. Disse 8 spiller på de nevnte final dager en alle mot alle-serie à 24 spill pr. kamp.

Anmeldelser skjer til Norsk Bridgeforbunds kontor, Jacob Aalls gate 46, Oslo, innen mandag den 23. mars 1942 kl. 15. I anmeldelsene opplyses det om hvilke spillere skal delta på laget. Startkontingent pr. lag er 25

kroner som må innsendes sammen med anmeldelsen. Startkontingenten skal etter forbundsstyrets nærmere bestemmelse brukes til å dekke spillernes reiseutgifter, så langt beløpet rekker.

Lesernes diskusjonsspalte.

Cand. jur. Olav Risøen d. y., Bergen:

Tar mig den frihet å be Dem besvare et par spørsmål for mig i magasinets diskusjonsspalte.

Nord:

♠ K D x x x
♥ Ess D x
♦ Ingen
♣ K Kn 10 x x

♠ x x
♥ K x
♦ D 10 9 8 x x
♣ x x x

Syd:

Vest åpnet med 1 ruter, og Nord sa 2 ruter, Syd 2 grand, Nord 3 spar, Syd 3 grand og pass rundt, med et sørgelig resultat.

Nu er spørsmålet: hvad skal Syd si etter Nords 3 spar? Og: Er det riktigere av Nord å melde 4 kløver etter Syds 3 grand, enn å si pass?

Sparen satt 3—3, så 4 spar fåes på kortene, men hvad er det korrekte meldingsforløp?

Soar:

La oss først si at Nords overmelding med 2 ruter er gal. Han garanterer med en slik melding at han praktisk talt kan klare utgang på egen hånd — altså identisk med en åpning på 2 i farve. En slik styrke har ikke Nord, men hans hånd er jo ideel for opplysende dobling. Syd har da valget mellom å melde 1 grand eller si pass — betepass. Sier han 1 grand, melder Nord 2 spar, som bør bli sluttmeldingen. Er motparten i faresonen vil vi foretrekke straffepass, med utsikt til et godt regnskapsmessig resultat.

Når meldingene først er gått som av Dem angitt er Syds 3 grand i annen melderunde helt korrekt. Da Nords overmelding er *krav til utgang*, kan ikke Syd stoppe, og han har da ikke annet å si enn 3 grand, som burde lykkes hvis Nord har det som overmeldingen innebærer. Men det hadde han altså ikke!

Efter vår mening bør Nord si pass efter 3 grand, og ikke drive meldingen ytterligere op. Han har jo meldt sterkt nok fra før av.

De sier at 4 spar fåes på kortene. Har De tatt det beste motspill i betraktning?

L. K. S., Grefsen:

Lesernes diskusjonsspalte var et godt påfunn. Vi «almindelige» spillere

Kemigrafia

A K T I E S E L S K A P

KLISJEANSTALT

Munkeøamsvn. 35. Oslo
Sentraltbord 20 937.

finner der en utmerket anledning til å få diskutert meldingene våre.

Jeg og min makker spilte nylig en duplikatmatch. Det var bare 2 bord. Et av spillene var:

♠ 5 4 3		♠ K D 9 7
♥ Kn		♥ K 9 7 4
♦ D 7 4 3		♦ Kn 10 9
♣ Ess 9 7 6 5		♣ D 8
♠ Ess Kn 10 6	N V Ø S	♠ K D 9 7
♥ Ess 8 2		♥ K 9 7 4
♦ Ess 6		♦ Kn 10 9
♣ Kn 10 4 3		♣ D 8
♠ 8 2 ♥ D 10 6 5 3 ♦ K 8 5 2 ♣ K 2		

Syd var giver og ingen i sonen.

Jeg var Vest og våre meldinger gikk:

<i>Syd:</i>	<i>Vest:</i>	<i>Nord:</i>	<i>Øst:</i>
pass	1 ♠	pass	3 ♠
pass	4 ♠	pass	pass
pass			

mens det ved det andre bordet meldtes:

pass	1 ♣	pass	1 ♠
pass	1 gr.	pass	2 ♥
pass	3 gr.	pass	pass
pass			

Ved vårt bord kom det ut hjerter Knekt, og som De ser er det umulig å klare 4 spar med det beste motspill, så

jeg gikk en bet. Derimot fikk de andre med letthet 3 grand, som er opplagt.

Var våre meldinger gale? Vær så snild og la oss få Deres kritikk.

Svar:

Det kan ikke være tvil om at 3 grand er den beste sluttmelding. Underlig bare at De forsømte anledningen. Når makker svarer 3 spar, har De jo en glimrende anledning til å si 3 grand, for å vise at De er kort i spar, at fordelingen er jevn og at De har styrke i de andre farver. Det koster ikke noe å gi Deres makker dette bilde av hånden. Har han ujevn fordeling, f. eks. en singleton, går han naturligvis over i spar. Men i dette tilfelle har også han en jevn hånd med fordelt styrke, og han sier derfor med glede pass til 3 grand.

Det er ganske eiendommelig å legge merke til at ved det andre bordet støtter ikke Vest sparen i det hele tatt. Så forskjellig kan innstillingen være! Rent teoretisk er Vest's korrekte svar 2 spar etter Øst's 1 spar. Så tette kort som Øst har vil han da si 2 grand, hvorefter sluttmeldingen blir 3 grand.

Vi vil i alle tilfelle foretrekke å åpne med 1 kløver på Vest's hånd, som en søkemelding, og som en god økonomisk melding.

Bridge i Trondheim.

Noen spill innsendt av D. Lindberg, Trondheim.

Herr D. Lindberg i Trondheim har igjen vært så elskverdig å sende oss noen ord om det som har hendt i det siste på bridgens område.

Sesongen har vært preget av krets-

kampene, hvor følgende Trondheimsklubber deltok: Centrum, Forcingklubben, Freidig, Hjerter ess, Ranheim Bridgeklubb og Trondhjems Bridgeklubb, som spilte alle mot alle over 5

runder å 24 spill. Kampene blev samtidig utregnet som individuell parturering med 3 premier.

Resultatet blev at *Hjerter Ess* seiret med 9 sluttpoeng og 259 matchpoeng, med Forcingklubben på annen plass med henholdsvis 7 og 262. Det var meningen at vinneren skulde spille mot vinneren på Innherred (Namsos, Steinkjer og Levanger) for å kåre kretsmesteren, men da Innherredskubbene ikke ønsket å delta, blir altså *Hjerter Ess* kretsmester for 1941—1942. Klubbens lag, som bestod av d'herrer Birger Kroglund—Arne Helgebostad og Bjarne Wærness—John Aune, har hele tiden spilt godt og sikkert.

I parkampen seiret Dahle—Alstadheim fra Trondhjems Bridgeklubb med 680 pt. fulgt av Fjærem—Jensen, Freidig, som hadde 660.

*

Herr Lindberg har samtidig vært så vennlig å sende oss noen spill fra kampene, hvorav flere har ganske gode poenger.

♠ K 10 2		♠ D 7 6 5 3			
♥ Kn 9 5		♥ 10 8 4			
♦ 3 2		♦ 8 5 4			
♣ Ess K 6 5 3		♣ 10 7			
♠ 9 6	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ D 7 6 5 3
N					
V Ø					
S					
♥ Ess 6 2		♥ 10 8 4			
♦ D Kn 7 6		♦ 8 5 4			
♣ Kn 9 8 2		♣ 10 7			
♠ Ess Kn 4					
♥ K D 7 3					
♦ Ess K 10 9					
♣ D 4					

Vest gir. Alle i sonen.

Ved 5 bord blev Syd spiller i 3 grand, med resultat 5 trekk, ved det sjette havnet Nord i 6 grand og gikk en bet.

Lindberg forteller at spillerne gikk løs på kløverne med engang, og da er

det naturligvis ikke mere enn 11 stikk i kortene. Det naturlige er imidlertid først å angripe hjerterfargen. Da den sitter heldig står spilleren etterpå overfor valget: å spille på kløverfordeling 3—3 eller ta saksen i spar. Lykkes den har spilleren siden 2 chanser: at kløverne går eller å squeeze en av motspillerne i kløver og ruter. Som man forstår er det det 12te stikk vi er ute efter, for kontrakten er jo sikker nok.

Da fordelingen 4—2 er hyppigere enn 3—3, er det meget som taler for å ta sparsaksen først, før man prøver kløverne. Velger spilleren her å ta sparfinessen gjennom Øst, får han 6 trekk, idet Vest tilslutt må forkaste seg i ruter og kløver.

♠ 9 7 6 5		♠ Ess 8			
♥ K Kn 8 3 2		♥ 10 9 4			
♦ 10		♦ K D 2			
♣ Ess 8 2		♣ 10 7 6 5 3			
♠ K D Kn 10 4	<table style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ Ess 8
N					
V Ø					
S					
3 2		♥ 10 9 4			
♥ 7		♦ K D 2			
♦ Kn 8		♣ 10 7 6 5 3			
♣ K Kn 4					
♠ Ingen					
♥ Ess D 6 5					
♦ Ess 9 7 6 5 4 3					
♣ D 9					

Syd gir. Ø—V i sonen.

Her blev resultatene høist forskjellige:

Bord 1: Nord 4 hjerter dobbelt, 4 trekk.

» 2: Vest 3 spar, 1 bet.

» 3: Vest 2 spar dobbelt, 3 trekk!

» 4: Nord 4 hjerter, 7 trekk.

» 5: Vest 4 spar dobbelt, 1 bet.

» 6: Nord 4 hjerter, 7 trekk.

Det er ikke noe å si på at Vest stamper op til 4 spar. Men underligere forekommer det oss at ingen av N—S spillerne kom frem til den oplagte slemmen i hjerter. Vi synes at denne meldeserien må være naturlig:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 \diamond	1 \spadesuit	2 \heartsuit	pass
4 \clubsuit ?	4 \spadesuit	5 \clubsuit	pass
6 \heartsuit	pass	pass	pass

Med sin eiendommelige fordeling må Syd se slemchanser når Nord frivillig kan si 2 hjerter. Derfor spør han best med 4 kløver, (hjerter avtalt trumf-farve), og da han får positivt svar, bør han ikke nøle med å si 6 hjerter. Har makker en singleton i ruter, kan farven godspilles, og har han en double-

ton behøves der eventuelt ikke avgis ruterstikk. — Det kreves selvbeher-skelse hos Øst for å si pass til 6 hjerter, men han bør lukte at fordelingen er ute og går. Det beste er kanskje å stampe i 6 spar.

Som man ser fikk 2 Nordspillere 7 trekk, fordi Øst startet med spar ess, som bordet trumfet. Derefter blev ruterne godspilt, trumfen trukket ut, og tilslutt måtte Vest forkaste sig i spar og kløver!

SSP

— Jeg håper dere ikke har noe imot det, men jeg har gitt Alfred lov til å sitte her inne og lese avisen sin mens vi tar oss en bridge! Bare lat som han ikke er til stede!

Hvad er „Coup du Diable“?

«Diable» er fransk og betyr djevel, og «Coup du Diable» vil altså si «Djebelens coup».

I sin ypperlige bok «100 spill fra mesterhånd» gir rektor Midsem oss et utmerket eksempel på «Coup du Diable». Med forfatterens tillatelse gjengir vi hele spillet med rektorens egen instruktive forklaring:

♠	Ess 8 5	♠	Ingen						
♥	K D 5 2	♥	7						
♦	Ess 8 3 2	♦	9 7 6 5 4						
♣	9 7	♣	D Kn 8 6 4 3						
♠	K 6 4 2	<table style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	
	N								
V	Ø	S							
♥	Kn 10 8 3								
♦	K D Kn								
♣	Ess K								
♠ D Kn 10 9 7 3									
♠ Ess 9 6 4									
♦ 10									
♣ 10 5									

Vest gir. Øst—Vest i faresonen.

Det var i Frankrike, og meldingene var ikke etter Culbertson: Vest 1 grand, Nord dobler, Øst 2 kløver, Syd 2 spar, Nord 3 spar og Syd 4. — Sluttmeldingen riktig nok. Vest doblet og spilte ut kl. Ess, fulgt av kl. K.

Mon De nu kan greie kontrakten her? Syd, teoretikeren Raoul Seminario, gjorde det. Men han kjente også det mest diabolske coup som vel finnes i bridge, og som da også kalles «Coup du Diable», djebelens coup.

Så kom ruter K, og spilleren tok esset. Han ser at han for å vinne enten må fange trumf Konge eller ikke

miste hjerterstikk. Han setter sig inn med ruter til trumf og trekker spar Da. Vest firer og Damen holder; men Øst er renons. Kongen sitter altså fjerde, og Nord har esset bare tredje; kan den da fanges?

Syd spiller også spar Kn., og den får gå. Men så vil han undersøke hjerterne. Han spiller en liten til damen, men returnerer ikke farven straks; han må holde Coup du Diable åpent og derfor trekke ut Vest's siste ruterhonnør (som han må ha alene). Altså ruter igjen til trumf, og ruter Da. faller. Øst har altså ni-eren igjen.

Så spilles hj. ess (Øst viser renons) og hjerter til Kongen, og fjerde ruter trekkes. Øst tar altså ni-eren. Hvis Syd nu tar trumf, er han ferdig. Da stikker Vest over og får et hjerterstikk. Syd legger altså å h j e r t e r, og Vest må også legge hjerter.

Og Øst må spille noe som alle er renons i. Syd setter trumf 7 i — og vi har Coup du Diable, også kalt «Coup d'etouffement» eller kølercoupet. De ser hvordan Vest virkelig kveles — eller rettere sagt hans trumf Konge. Den er fortapt enten han setter den i eller legger trumf 6.

Nesten utrolig at Kongen kan fanges, når esset sitter bak bare tredje. Pointet er altså at Øst — til høyre for spilleren — settes inn på et tidspunkt da Syd og Vest har bare trumf, og Øst bare kan spille igjen hvad alle er renons i.

NORSK BRIDGEFORBUND

STIFTET 1932

Æresmedlem: *Rektor A. Midsem, Lillesand.*

Styre:

Fondsmegler Wilh. Schibbye, president.
O.r.sakfører Borger Lenth, Hamar.
Direktør B. Eckblad, Oslo.
Disponent N. M. Nielsen, Oslo.
Pedersen, P. Bøckmann, lærer Tønsberg.
Wollmann, Bj., disponent, Oslo.

Sekretær T. Zachariassen, Jac. Aalsgt.
46. Telf. 63779.

Forbundets organ:

NORSK BRIDGEMAGASIN
Redaktør: Bankfullm. Erling Wagle,
Erl. Skjalgsonsgt. 34 b. Tlf. 50 028.
Abonnement ved Hanches Forlag,
Rådhusgt. 24, Oslo. Tlf. 12181.

Kretssekretærer (K.) og Kretsstyrenes Formenn (K. F.)

Oslo og omegn krets. — K. F.: Kasserer K. F. Dawes, Kirkegt. 23, Oslo.
Østfold krets. — K. F.: Leif Eriksen, Halden.
Hedmark og Opplands krets. — K.: O.r.sakfører Borger Lenth, Hamar.
Follo og Romerikes krets. — K. F.: Harry A. Nilsson, Kolbotn.
Buskerud krets. — K. F.: E. Helin, Drammen.
Vestfold krets. — K. F.: Lærer Bøckmann Pedersen, Tønsberg.
Telemark krets. — K. F.: Harald Hansen, Skien.
Aust-Agder krets. — K.: Banksjef Sørensen, Arendal.
Vest-Agder krets. — K.: Dr. F. Bie, Kristiansand.
Rogaland krets. — K.: Reguleringssjef Jenssen, Stavanger.
Bergen og omegns krets. — K. F.: Dipling. Finn Svenkerud, Bergen.
More krets. — K.: Direktør Fr. Møller-Christensen, Ålesund.
Trøndelag krets. — K.: D. Lindberg, Trondheim.
Nordland og Troms krets. — K. F.: Henry Iversen, Narvik.
Finnmarkens krets. — K.: Adjunkt Iveland, Kirkenes.

KLUBBER OG FORENINGER

TILSLUTTET

NORSK BRIDGEFORBUND

15. februar 1942.

<i>Oslo og Omegn krets.</i>	Coups.	Forcing Femina.
A. B. C.	De fire Ess.	Forcingklubben.
Asker Bridgeklubb.	De 4 Knekter.	Friggs Eldres Bridgeklubb.
Astra.	Den merkantile Klub.	Frisco.
Bennett.	Den norske Ingeniørforening.	Game.
B. F. S. Bridgeklubb.	Duplikatklubben.	Grand.
Blackwood.	Espada.	Gubbelaget i B. U. L.
Blommenholm Bridgeklubb.	Fair Play.	Hjerterdame.
Bridge-Kameratene.	Faresonen.	Hobby.
Bridgeklubben av 1940.	Farmasøitisk Bridgeklubb.	Honnørene.
Bygdø Bridgeklubb.	Finesse.	Hybelboernes Forenings
Bærum Bridgeklub.	Firkløver.	Bridgeklubb.

KLUBBER OG FORENINGER

(Fortsatt fra foranstående side.)

Hygga.
Iris.
Kløverdame.
Kløverress.
Kløverknekt.
Kløverto.
K. N. A.
K. N. S.
Kongen.
Kontraktklubben.
Lilleaker Bridgeklubb.
Mix.
Nordisk Klub.
Nordstrand Bridgeklubb.
Odd.
O. E. V. Bedriftslag.
Oslo Bridgeklubb.
Oslo Handelsstands Forening.
Ruteress.
Samvirke.
St. Apollonias Knekter.
Score.
Signal.
Singelton.
Sinsen Bridgeklubb.
Sparress.
Sparkong.
Sparto.
Sporveiens Bridgeklubb.
Squeeze.
Thor.
Toppscore.
Travellers Club.
Trumf.
Uranienborg Bridgeklubb.
Vienna.
Viking.
Westend.
X-klubben.
Okonomenes Bridgeklubb.
Osterdalslagets Bridgeklubb.

Østfold krets.
Askim-Knektene.
Fredrikstad Bridgeklubb.
Gamlebyens Bridgeklubb.
Fredrikstad.
Moss Bridgeklubb.
Tempo, Halden.
Tistedalens Bridgeklubb.
Trara Bridgeklubb.

Follo og Romerikes krets.
Assistentforeningen, Ås.
Eidsvoll Bridgeklubb.
Golia Bridgeklubb.
Grorud Bridgeklubb.
Grorud og Furuset Bridgeklubb.
Hellerud Bridgeklubb.
Lillestrøm Bridgeklubb.
Lørenskog Bridgeklubb.

Kolbotn Bridgeklubb.
Nordstrand Sjakk og Bridge.
Oppegård Bridgeklubb.
Ski Bridgeklubb.
Stratos, Kolbotn.
Strømmen Bridgelaag.
Vestby Bridgeklubb.

Hedmark og Oppland krets.
Elverum Bridgeklubb.
Gjøvik Bridgeklubb.
Gjøvik Selskapelige Forening.
Hamar Bridgeklubb.
Kongsvinger Bridgeklubb.
Raufoss Bridgeklubb.
Valdres Bridgeklubb.

Buskerud krets.
Borgerklubbens Bridgeklubb, Modum.
Drammens Arbeiderforening Bridgeklubb.
Drammens Bridgeklubb.
Hokksund Bridgeklubb.
Mjøndalens Bridgeklubb.
Ringerikes Bridgeklubb, Hønefoss.
St. Olavs klubb, Drammen.
Vikersund Br.klubb.

Vestfold krets.
Barkåker Bridgeklubb.
Eik Bridgeklubb Slagen.
Fram Ungdomslags Bridgegruppe, Slagen.
Færder, Tønsberg.
Grand Coup, Tønsberg.
Holmestrand Bridgeklubb.
Horten Bridgeklubb.
Hortens Handelsstands Forenings Bridgeklubb.
Hvittingfoss Bridgeklubb.
Hårdt Slag, Sandefjord.
Junior Bridgeklubb, Horten.
Larvik Bridgeklubb.
Renons, Tønsberg.
Sandefjord Bridgeklubb.
Sjømilitære Samfunds br.kl., Horten.
Sparknekt, Sandefjord.
Stokke Bridgeklubb.
Tønsberg Bridgeklubb.
Tønsberg Damebridgeklubb.

Telemark krets.
Brevik Bridgeklubb.
Bole Bridgeklubb.
Momp, Skien.
Porsgrunns Bridgeklubb.
Skien Bridgeklubb.

Austagder krets.
Arendals Bridgeklubb.
Tvedestrand Bridgeklubb.

Vestagder krets.
Flekkefjord Bridgeklubb.
Mandals Bridgeklubb.
Kristiansand Bridgeklubb.

Rogaland krets.
Agon, Stavanger.
Bryne Bridgeklubb.
Haugesund Bridgeklubb.
Klubben, Jørpeland.
Sandnes Bridgeklubb.
Stavanger Bridgeklubb.
Stavanger Handelsforenings Bridgeklubb.
Stavanger Klubselskab.

Bergen og Omegn krets.
Bergens Bridgeklubb.
Bergens Handelsforenings Bridgeklubb.
Bergens Polytekniske Forenings Bridgeklubb.
Doubleton.
Ingeniørforeningens br.kl.
Knektene.
Match.
Safety.
Spartre.
Trumf Ess.

Møre krets.
Grand, Ålesund.
Kristiansund Bridgeklubb.
Molde Duplikatklubb.
Ålesund Klubselskab.
Åndalsnes Bridgeklubb.

Trondelag krets.
Centrum, Trondheim.
Duplikatklubben, Steinkjer.
Forengklubben, Trondheim.
Freidig, Tr.hjem.
Hjertecess, Trondheim.
Levanger Bridgeklubb.
Namsos Bridgeklubb.
Ranheim Bridgeklubb.
Trondhjems Bridgeklubb.

Nordland og Troms krets.
Bodø Bridgeklubb.
Harstad Bridgeklubb.
Harstad Sjakk- og Bridgeklubb.
Narvik Bridgeselskap.
Narvik Bridgeklubb.
Mosjøens Bridgeklubb.
Stokmarknes Bridgeklubb.
Svolvær Bridgeklubb.
Tromsø Sjakk- og Bridgeklubb.

Finnmark krets.
Bjørnevatn Bridgeklubb.
Kirkenes Bridgeklubb.
Vadsø Klubb.